

Versiune anonimată

C-547/19 - 1

Cauza C-547/19

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

15 iulie 2019

Instanța de trimitere:

Înalta Curte de Casație și Justiție (România)

Data deciziei de trimitere:

13 mai 2019

Recurenți:

CY

Asociația „Forumul Judecătorilor din România”

Intimate:

Inspekția Judiciară

Consiliul Superior al Magistraturii

Înalta Curte de Casație și Justiție

Înregistrat în registrul Curții de Justiție sub nr. 1122590 Luxemburg, 19 JUL. 2019 pentru Grefier, Fax / E-mail : Depus la : 15/07/19 Ramona I. Șereș Administrator
--

[OMISSIS]

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

ÎNCHEIERE

[OMISSIS]

Ședința de la 13 mai 2019

[OMISSIS]

RO

La data de 22 aprilie 2019, s-au luat în examinare recursurile declarate de Asociația Forumul Judecătorilor din România și CY împotriva încheierii din 28 martie 2018 pronunțate de Secția pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii [OMISSIS], precum și recursul declarat de CY împotriva Hotărârii [OMISSIS] din 2 aprilie 2018 pronunțate de instanța disciplinară în același dosar.

La acest termen de judecată, instanța a pus în discuția părților următoarele cereri și excepții formulate de recurenți: cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, excepția de nelegalitate a hotărârilor nr. 1367 din 5 decembrie 2018 și nr. 1535 din 19 decembrie 2018 ale Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru judecători și a hotărârilor nr. 2/2019, nr. 157/2018 și nr. 153/2018 ale Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, excepția nelegalei compuneri a completului de judecată și excepția nelegalei reprezentări a intimatului Inspekția Judiciară.

[OMISSIS]

ÎNALTA CURTE,

asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene:

Din examinarea actelor și lucrărilor cauzei, a reținut următoarele:

I. Obiectul litigiului și cadrul procesual

- 1 Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii, [OMISSIS] Inspekția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de articolul 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 303/2004), pârâtei CY, judecător în cadrul Curții de Apel București, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de articolul 99 litera o) din Legea nr. 303/2004.
- 2 Prin Hotărârea [OMISSIS] din 2 aprilie 2018, Secția pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii a admis acțiunea disciplinară exercitată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei judecător CY și, în baza articolului 100 litera e) din Legea nr. 303/2004, a aplicat acesteia sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de articolul 99 litera o) din același act normativ. **[OR. 2]**
- 3 Instanța disciplinară a reținut că fapta doamnei judecător CY care, la termenul de judecată din data de 22 ianuarie 2016, când a fost desemnată prin Hotărârea [OMISSIS] Colegiului de conducere al Curții de Apel București să participe la ședința de judecată în dosarul [OMISSIS] în completul C7/F, deși era începută cercetarea judecătorească în cauză de titularul C7/F, doamna judecător VB, încă

de la termenul de judecată de la 30 octombrie 2015 (fiind audiți inculpații, fie în procedură obișnuită, fie în procedura simplificată, și încuviințate probe), a acordat termen de judecată ulterior, pe completul C7/F Continuitate, reținând, astfel, în mod nelegal, cauza - spre judecată, dispunând suplimentarea probatoriului, schimbarea încadrării juridice, luarea de suplimente de declarații inculpaților și martorilor, acordând termen în dezbateri, iar, în final, pronunțând, în primă instanță, o sentință - se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de articolul 99 litera o) din Legea nr. 303/2004, fiind încălcate în mod grav dispozițiile referitoare la repartizarea aleatorie a cauzelor.

- 4 De asemenea, prin încheierea pronunțată la data de 28 martie 2018, instanța disciplinară a respins, ca inadmisibilă, cererea de intervenție accesorie în interesul părții, formulată de Asociația Forumul Judecătorilor din România.
- 5 S-a reținut că, deși, prin voința legii, acțiunea disciplinară este o specie a acțiunii civile, se impune a fi subliniat că, în acest caz, nu există un raport de drept privat substanțial tipic, componenta publică fiind mai pregnantă; or, neexistând un raport de drept privat substanțial tipic, aplicabilitatea dispozițiilor referitoare la cererea de intervenție din cuprinsul Codului de procedură civilă, ca lege generală - în temeiul articolului 49 alineatul (7) din Legea nr. 317/2004 - este supusă limitelor decurgând din specificitatea legii speciale, întrucât *specialia generalibus derogant*.
- 6 De asemenea, s-a considerat că rolul asociațiilor profesionale ale magistraților de a apăra și promova drepturile magistraților, în raport cu autoritățile implicate, trebuie evaluat, în plan procesual, prin prisma regulilor anume statornicite de lege. Or, legea - articolul 29 alineatul (2) din Legea nr. 317/2004 - permite deja prezența asociațiilor în fața instanței disciplinare, ale cărei ședințe sunt publice, acordându-le posibilitatea de a exprima, atunci când consideră necesar, un punct de vedere asupra problemelor ce se dezbate, la inițiativa lor sau la solicitarea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.
- 7 În cauză însă nu s-a făcut dovada existenței unui interes născut și actual, potrivit legii, neexistând o situație specială care ar expune asociația unui prejudiciu imediat și iminent dacă acțiunea disciplinară ar fi admisă și care să permită asociației profesionale o poziție superioară celei reglementate de articolul 29 alineatul (2) din Legea nr. 317/2004.

II. Calea de atac formulată

A) *Împotriva Încheierii din 28 martie 2018* pronunțate de Secția pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii au declarat recurs Asociația Forumul Judecătorilor din România și CY.

- 8 Dosarul a fost înregistrat la instanța supremă[OMISSIS], fiind repartizat aleatoriu la Completul de 5 judecători - Civil 2, în compunerea stabilită prin tragere la sorți,

efectuată la data de 30.10.2017, aprobată prin Hotărârea Colegiului Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 68 din 2 noiembrie 2017.

B) *Împotriva Hotărârii [OMISSIS] din 2 aprilie 2018* pronunțate de Secția pentru judecatori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii a declarat recurs CY.

- 9 Dosarul a fost înregistrat la instanța supremă[OMISSIS], fiind repartizat aleatoriu la Completul de 5 judecatori - Civil 2, în compunerea stabilită prin **[OR. 3]** tragere la sorți, efectuată la data de 30.10.2017, aprobată prin Hotărârea Colegiului Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 68 din 2 noiembrie 2017.
- 10 Prin încheierea de ședință din 22 octombrie 2018, [OMISSIS]a fost admisă excepția conexității celor două dosare, considerându-se că există o strânsă legătură între ele, și a fost dispusă conexarea [OMISSIS].

III. Constatarea de către Curtea Constituțională a unui conflict juridic de natură constituțională între Parlament și Înalta Curte de Casație și Justiție

- 11 Prin Decizia Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018 a fost admisă sesizarea formulată de prim-ministrul Guvernului României și s-a constatat existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlament, pe de o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, generat de hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, începând cu Hotărârea nr. 3/2014, potrivit căroră au fost desemnați, prin tragere la sorți, doar 4 din cei 5 membri ai Completurilor de 5 judecatori, contrar celor prevăzute de articolul 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 255/2013. S-a dispus ca Înalta Curte de Casație și Justiție să procedeze de îndată la desemnarea, prin tragere la sorți, a tuturor membrilor Completurilor de 5 judecatori[OMISSIS].
- 12 Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018, sus-menționată, la 9 noiembrie 2018, în temeiul Hotărârii Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 137 din 8 noiembrie 2018, au fost desemnați, prin tragere la sorți, membrii Completurilor de 5 Judecatori pentru anul 2018.
- 13 Decizia Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018 a fost publicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 1021 din 29 noiembrie 2018.
- 14 Ca urmare a publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018, prin Hotărârea nr. 1367 din 5 decembrie 2018 a Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii au fost emise norme „care să asigure conformarea cu exigențele expuse în Decizia nr. 685 din data de 7 noiembrie 2018 a Curții Constituționale a României”.

- 15 Pentru a se conforma Hotărârii nr. 1367 din 5 decembrie 2018 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, completul investit cu soluționarea cauzei, în compunerea stabilită prin Hotărârea nr. 137 din 8 noiembrie 2018 a Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a dispus, prin Încheierea din 10 decembrie 2018, scoaterea de pe rol a cauzei în vederea repartizării aleatorii unui complet, în componența ce va fi stabilită, prin tragere la sorți, potrivit regulilor aprobate de Consiliului Superior al Magistraturii prin hotărârea sus-menționată.
- 16 La data de 13 decembrie 2018, la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, a avut loc tragerea la sorți pentru desemnarea membrilor Completurilor de 5 Judecători pentru anul 2018, în conformitate cu Hotărârea nr. 1367 din 5 decembrie 2018 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.
- 17 Dosarul [OMISSIS] (cauzele conexe) a fost repartizat aleatoriu Completului de 5 Judecători - Civil 3 -2018 (prezentul complet).
- 18 În cauzele conexe, recurenta CY a invocat excepția nelegalei compunerii a completurilor de judecată (apreciind că dosarul ar fi trebuit trimis la completul de judecată constituit pentru anul 2019), excepția de nelegalitate a hotărârilor nr. 1367 din 5 decembrie 2018 și nr. 1535 din 19 decembrie 2018 ale Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru judecători și a hotărârilor nr. 2/2019, nr. 157/2018 și nr. 153/2018 ale Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și [OR. 4] Justiție, excepția nelegalei reprezentări a intimatului Inspekția Judiciară și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului 32 din Legea nr. 304/2004 și a Ordonanței Guvernului nr. 77/2018.

IV. Cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene

- 19 La data de 11 februarie 2019, recurenta CY a depus la dosar [o] cerere de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, cu privire la următoarele întrebări:

[OMISSIS] [recurenta propune 8 întrebări, dintre care instanța reține numai două, pe care le reformulează într-o singură întrebare la punctul 30] [OR. 5]
- 20 În motivarea cererii de sesizare a CJUE., recurenta CY a arătat în esență următoarele:
- 21 Obiectul întrebărilor [OMISSIS] vizează aspectul depășirii de către Curtea Constituțională a competenței sale, un răspuns pozitiv al instanței europene având relevanță asupra cauzei în sensul respectării dreptului la un proces echitabil, în raport cu dispozițiile articolului 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare; [recurenta] a susținut că, dacă cele două autorități - Curtea Constituțională și Consiliul Superior al Magistraturii - nu ar fi intervenit în activitatea instanței supreme, nu ar fi fost afectat principiul continuității completului de judecată, iar cauza ar fi fost corect

- repartizată unuia dintre completurile de 5 judecători formate, conform articolului 32 din Legea nr. 304/2004, în anul 2019; a arătat de asemenea că întrebările formulate vizează o chestiune de principiu referitoare la legalitatea constituirii completurilor de judecată de 5 judecători la instanța supremă și, dacă instanța europeană va decide că intervenția Curții Constituționale și, în subsidiar, a Consiliului Superior al Magistraturii asupra activității Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost neconformă normelor europene la care România a aderat, judecata va fi reluată în fața unui complet legal constituit, în raport cu decizia instanței europene.
- 22 Prin Legea nr. 207/2018, de modificare a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, legiuitorul național a decis ca din completurile învestite cu cauze având ca obiect răspunderea magistraților să facă parte doar judecători specializați în acest domeniu. Participarea unor judecători care nu au dobândit o specializare în domeniul răspunderii magistraților reprezintă o încălcare a dispozițiilor legale, cu consecința constituirii unei instanțe care nu respectă garanțiile prevăzute de lege.
- 23 Printr-o serie de decizii administrative ale Consiliului Superior al Magistraturii s-a decis, pe de o parte, constituirea a trei completuri de 5 judecători și, pe de altă parte, continuarea existenței, și în cursul anului 2019, a completurilor trase la sorți în data de 13.12.2018, deși legea internă prevede că, pentru anul în curs, componența completurilor de 5 judecători va fi desemnată prin tragere la sorți efectuată la începutul anului.
- 24 Conform legii naționale, componența completurilor de 5 judecători se stabilește la începutul anului, mandatul vechiului complet încetând, cu excepția situațiilor în care s-a început administrarea probelor, pentru respectarea principiului nemijlocirii. În cazul dedus judecății, nu s-a început administrarea probelor și, cu toate acestea, conform unei decizii de recomandare a Consiliului Superior al Magistraturii, s-a dispus păstrarea componenței completului stabilite în anul precedent. Continuarea activității unui complet de judecată peste limita temporală prevăzută de lege reprezintă o violare a articolului 6 paragraful 1 din Convenție și, pe cale de consecință, a articolului 47 din Cartă, cu repercusiuni asupra articolului 2 din TUE. Prin impunerea unei anumite conduite instanței supreme, organul administrativ (Consiliul Superior al Magistraturii) a încălcat principiile statului de drept, afectând independența și imparțialitatea actului de justiție care trebuie realizat, întotdeauna, de o instanță prevăzută de lege.
- 25 În cazul dedus judecății, instanța este prevăzută într-o decizie care excedează legii, consecința fiind aceea a încălcării unui drept fundamental al Uniunii Europene - dreptul la justiție.
- 26 În cauza C-258/14, *Florescu și alții*, prin Hotărârea din 13 iunie 2017 (EU:C:2017:448), CJUE. a interpretat Memorandumul de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, încheiat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009, constatând că trebuie considerat un act adoptat de o instituție a Uniunii Europene, [OR. 6] în sensul articolului 267 TFUE, care poate fi supus interpretării

Curții de Justiție a Uniunii Europene. Așadar, nu ar fi prima dată când instanța europeană ar interpreta un act încheiat de o instituție a Uniunii Europene cu un stat membru.

- 27 Conform Raportului întocmit în baza MCV, Consiliul Superior al Magistraturii a primit recomandarea de a proceda de urgență la organizarea concursului pentru numirea șefilor Inspecției Judiciare; raportorii au concluzionat că numirea politică, fie și temporară, este de natură a aduce o ingerință independenței sistemului judiciar. O asemenea constatare coroborată cu diverse acte de intimidare săvârșite sub actuala conducere a Inspecției Judiciare, conform celor reținute în Raportul MCV, periclitează eforturile sistemului judiciar și aduce atingere statului de drept.
- 28 Reprezentantul intimatei Inspecția Judiciară a precizat că lasă la aprecierea instanței soluția ce urmează a fi dată cu privire la cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- 29 Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că nu se impune sesizarea instanței europene.
- 30 Deliberând asupra acestei cereri, Înalta Curte de Casație și Justiție a ajuns la concluzia că, pentru justa soluționare a cauzei, este necesar să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la primele două întrebări, pe care le-a reformulat în cuprinsul unui singur text, după cum urmează:

„Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 19 alineatul (1) din același tratat și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun intervenției unei curți constituționale (organ care nu este, potrivit dreptului intern, instanță de judecată) cu privire la modalitatea în care instanța supremă a interpretat și aplicat legislația infraconstituțională în activitatea de constituire a completurilor de judecată?”

- 31 [OMISSIS]
- 32 [OMISSIS]
- 33 [OMISSIS]
- 34 [OMISSIS]
- 35 [OMISSIS] [este respinsă cererea de sesizare a Curții cu privire la întrebările 3-8]
[OR. 7]

V. Dispozițiile dreptului Uniunii Europene a căror interpretare este solicitată

- 36 *Tratatul privind Uniunea Europeană:*

„Articolul 2

Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților. Aceste valori sunt comune statelor membre într-o societate caracterizată prin pluralism, nediscriminare, toleranță, justiție, solidaritate și egalitate între femei și bărbați.”

„Articolul 19

(1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene cuprinde Curtea de Justiție, Tribunalul și tribunale specializate. Aceasta asigură respectarea dreptului în interpretarea și aplicarea tratatelor. Statele membre stabilesc căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii.”

37 *Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene*

„Articolul 47

Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil

Orice persoană ale cărei drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu condițiile stabilite de prezentul articol.

Orice persoană are dreptul la un proces echitabil, public și într-un termen rezonabil, în fața unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, constituită în prealabil prin lege. Orice persoană are posibilitatea de a fi consiliată, apărută și reprezentată.

Asistența juridică gratuită se acordă celor care nu dispun de resurse suficiente, în măsura în care aceasta este necesară pentru a-i asigura accesul efectiv la justiție.”

VI. Dispoziții naționale aplicabile. Jurisprudență națională pertinentă

38 *Constituția României*, modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003 [OMISSIS]:

„Titlul V - Curtea Constituțională

Articolul 142 - Structura

(1) Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției.

(2) Curtea Constituțională se compune din nouă judecători, numiți pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit.

(3) Trei judecători sunt numiți de Camera Deputaților, trei de Senat și trei de Președintele României.

(4) Judecătorii Curții Constituționale aleg, prin vot secret, președintele acesteia, pentru o perioadă de 3 ani.

(5) Curtea Constituțională se înnoiește cu o treime din judecătorii ei, din 3 în 3 ani, în condițiile prevăzute de legea organică a Curții.

Articolul 143 - Condiții pentru numire

Judecătorii Curții Constituționale trebuie să aibă pregătire juridică superioară, înaltă competență profesională și o vechime de cel puțin 18 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior.

Articolul 144 - Incompatibilități

Funcția de judecător al Curții Constituționale este incompatibilă cu oricare altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul juridic superior.

Articolul 145 - Independența și inamovibilitatea [OR. 8]

Judecătorii Curții Constituționale sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe durata acestuia.

Articolul 146 - Atribuții

Curtea Constituțională are următoarele atribuții:

- a) se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;
- b) se pronunță asupra constituționalității tratatelor sau altor acorduri internaționale, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;
- c) se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;
- d) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului;
- e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii;

- f) veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului;
- g) constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și comunică cele constatate Parlamentului și Guvernului;
- h) dă aviz consultativ pentru propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României;
- i) veghează la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia;
- j) verifică îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni;
- k) hotărăște asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic;
- l) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de legea organică a Curții.

Articolul 147 - Deciziile Curții Constituționale

(1) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(2) În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale.

(3) În cazul în care constituționalitatea tratatului sau acordului internațional a fost constatată potrivit articolului 146 litera b), acesta nu poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate. Tratatul sau acordul internațional constatat ca fiind neconstituțional nu poate fi ratificat. **[OR. 9]**

(4) Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.”

„Titlul III - Autoritățile publice

Capitolul VI - Autoritatea judecătorească

Secțiunea 1 - Instanțele judecătorești

Articolul 124 - Înfăptuirea justiției

- (1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.
- (2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.
- (3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

Articolul 125 - Statutul judecătorilor

- (1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile legii.
- (2) Propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.
- (3) Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

Articolul 126 - Instanțele judecătorești

- (1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.
- (2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.
- (3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.
- (4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.
- (5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.
- (6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.”

- 39 *Legea nr. 317/2004* privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare:

„Capitolul I - Dispoziții generale

Articolul 1 - (1) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii este independent și se supune în activitatea sa numai legii. Membrii Consiliului Superior al Magistraturii răspund în fața judecătorilor și procurorilor pentru activitatea desfășurată în exercitarea mandatului.

„Capitolul II - Organizarea Consiliului Superior al Magistraturii

Secțiunea 1 - Structura Consiliului Superior al Magistraturii

Articolul 3 - Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care: **[OR. 10]**

- a) 9 judecători și 5 procurori, aleși în adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, care compun cele două secții ale Consiliului, una pentru judecători și una pentru procurori;
- b) 2 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, aleși de Senat;
- c) președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentant al puterii judecătorești, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care sunt membri de drept ai Consiliului.

[...]

Capitolul IV

Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii

Secțiunea a 2-a

Atribuțiile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii

Articolul 37 - Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are următoarele atribuții referitoare la organizarea și funcționarea instanțelor și a parchetelor:

- a) convoacă adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii;
- b) aprobă lista localităților care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor, cu avizul conform al ministrului justiției, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) elaborează propriul proiect de buget, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor Publice, și emite avizele conforme pentru proiectele de buget ale instanțelor și parchetelor;

d) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege sau regulament.

Articolul 38 - (1) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii adoptă Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, precum și celelalte regulamente și hotărâri date în competența plenului prin Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii asigură publicarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor și a regulamentelor prevăzute la alineatul (1) în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești.

(4) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avizează proiectele de regulamente și ordine care se aprobă de ministrul justiției, în cazurile prevăzute de lege.

(5) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii poate sesiza ministrul justiției cu privire la necesitatea inițierii sau modificării unor acte normative în domeniul justiției.

(6) Consiliul Superior al Magistraturii elaborează anual un raport privind starea justiției și un raport privind activitatea proprie, pe care le prezintă Camerelor reunite ale Parlamentului României până la data de 15 februarie a anului următor și le publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

(7) Plenul Consiliului nu va putea adopta Regulamente sau hotărâri prin care să adauge la dispozițiile cuprinse în legi, pe motiv că acestea ar fi neclare sau incomplete.

Articolul 39 - Plenul Consiliului Superior al Magistraturii numește secretarul general și personalul cu funcții de conducere din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii.” [OR. 11]

- 40 *Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare:*

„Capitolul II - Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor

Articolul 98 - (1) Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.

(2) Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor militari poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Articolul 99 - Constituie abateri disciplinare:

[...]

o) nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;

[...]

Articolul 100 - (1) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) avertismentul;

b) diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 25 % pe o perioadă de până la un an;

c) mutarea disciplinară pentru o perioadă efectivă de la un an la 3 ani la o altă instanță sau la un alt parchet, chiar de grad imediat inferior;

d) suspendarea din funcție pe o perioadă de până la 6 luni;

d¹) retrogradarea în grad profesional;

e) excluderea din magistratură.

(2) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru abaterile disciplinare prevăzute la articolul 99 literele b), d) și t) teza întâi nu pot consta în cele prevăzute la articolul 100 literele a)-d).

Articolul 101 - Sancțiunile disciplinare prevăzute la articolul 100 se aplică de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.”

- 41 *Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare:*

- Articolul 29, în forma în vigoare până la data de 20 februarie 2019:

„Articolul 29 - (1) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție are următoarele atribuții:

- a) aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă, precum și statele de funcții și de personal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- b) propune Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii judecătorii care vor face parte din comisiile de concurs pentru promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- c) propune Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii numirea, promovarea, transferul, suspendarea și încetarea din funcție a magistraților-asistenți;
- d) organizează și supraveghează rezolvarea petițiilor, în condițiile legii;
- e) propune proiectul de buget al Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- f) exercită alte atribuții prevăzute în Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție este prezidat de către președinte, iar în lipsa acestuia, de către un vicepreședinte. **[OR. 12]**

(3) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, a unuia dintre vicepreședinți sau la solicitarea a cel puțin 3 dintre membrii săi.

(4) Hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se adoptă cu votul majorității membrilor săi.”

Articolele 32 și 33

A. În forma modificată și completată prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010:

„Titlul II - Instanțele judecătorești

Capitolul I - Înalta Curte de Casație și Justiție

[...]

Secțiunea a 4-a - Completurile de judecată

[...]

Articolul 32 - (1) La începutul fiecărui an, în materie penală se stabilesc două complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) În alte materii decât cea penală se stabilesc la începutul fiecărui an două complete de 5 judecători.

(3) În compunerea completelor prevăzute la alineatul (2) intră, de regulă, judecători specializați, în funcție de natura cauzei.

(4) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție aprobă compunerea completelor de 5 judecători. Judecătorii care fac parte din aceste complete sunt desemnați de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(5) Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În lipsa acestora, completul poate fi prezidat de un președinte de secție desemnat în acest scop de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Cauzele care intră în competența completelor prevăzute la alineatele (1) și (2) vor fi repartizate aleatoriu în sistem informatizat.

Articolul 33 - (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele prezidează Secțiile Unite, Completul de 5 judecători, iar în cadrul secțiilor orice complet, când participă la judecată.

(2) *** Abrogat

(3) Președinții de secții pot prezida orice complet de judecată din cadrul secției, iar ceilalți judecători prezidează prin rotație.”

B. În forma modificată și completată prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013:

„Titlul II - Instanțele judecătorești

Capitolul I - Înalta Curte de Casație și Justiție

[...]

Secțiunea a 4-a - Completurile de judecată [OR. 13]

Articolul 32 - (1) La începutul fiecărui an, în materie penală se stabilesc complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) În alte materii decât cea penală se stabilesc la începutul fiecărui an două complete de 5 judecători.

(3) În compunerea completelor prevăzute la alineatul (2) intră, de regulă, judecători specializați, în funcție de natura cauzei.

(4) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție aprobă numărul și compunerea completelor de 5 judecători, la propunerea președintelui Secției penale. Judecătorii care fac parte din aceste complete sunt desemnați, prin tragere la sorți, în ședință publică, de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a înaltei Curți de Casație și Justiție.

(5) Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, atunci când acesta face parte din complet, potrivit alineatului (4), de președintele Secției penale sau de decanul de vârstă, după caz.

(6) Cauzele care intră în competența completelor prevăzute la alineatele (1) și (2) vor fi repartizate aleatoriu în sistem informatizat.

Articolul 33 - (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinți prezidează Secțiile Unite, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, precum și Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Completul de 5 judecători și orice complet în cadrul secțiilor, când participă la judecată.

(2) (abrogat)

(3) Președinții de secții pot prezida orice complet de judecată din cadrul secției, iar ceilalți judecători prezidează prin rotație.”

C. În forma modificată și completată prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 20 iulie 2018:

„Titlul II - Instanțele judecătorești

Capitolul I - Înalta Curte de Casație și Justiție

[...]

Secțiunea a 4-a - Completurile de judecată

[...]

Articolul 32 - (1) La începutul fiecărui an, la propunerea președintelui sau a vicepreședinților Înaltei Curți de Casație și Justiție, Colegiul de conducere aprobă numărul și compunerea completurilor de 5 judecători.

(2) În materie penală, completurile de 5 judecători sunt formate din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) În alte materii decât cea penală, completurile de 5 judecători sunt formate din judecători specializați, în funcție de natura cauzelor.

(4) Judecătorii care fac parte din aceste completuri sunt desemnați, prin tragere la sorți, în ședință publică, de președintele sau, în lipsa acestuia, de unul dintre cei 2 vicepreședinți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție. Schimbarea membrilor completurilor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. [OR. 14]

(5) Completul de 5 judecători este prezidat de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de unul dintre cei 2 vicepreședinți sau de președinții de secție atunci când aceștia fac parte din complet, desemnați potrivit alineatului (4).

(6) În cazul în care niciunul dintre aceștia nu a fost desemnat să facă parte din completurile de 5 judecători, completul este prezidat, prin rotație, de fiecare judecător, în ordinea vechimii în magistratură a acestora.

(7) Cauzele care intră în competența completurilor de 5 judecători sunt repartizate aleatoriu în sistem informatizat.”

42 *Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.076 din 30 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare*

A. Articolele 28 și 29 în forma modificată și completată prin Hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 8 decembrie 2010:

„Capitolul 4

Completurile de 5 judecători ale Înaltei Curți de Casație și Justiție

Articolul 28 - (1) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează 4 complete de 5 judecători, cu competența de judecată prevăzută de lege.

(2) La începutul fiecărui an, în materie penală se stabilesc două complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale, iar în alte materii decât cea penală se stabilesc două complete de 5 judecători formate din

judecători din cadrul Secției civile și de proprietate intelectuală, Secției comerciale și Secției de contencios administrativ și fiscal.

(3) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție prezidează completul de 5 judecători.

(4) În lipsa președintelui, completul este prezidat de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(5) În lipsa președintelui și a vicepreședintelui, completul este prezidat de un președinte de secție desemnat în acest scop de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Articolul 29 (1) În scopul stabilirii celor două complete de 5 judecători în materie penală, președintele sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție desemnează anual, prin tragere la sorți, în prezența membrilor colegiului de conducere și a președinților de secții, câte 4 judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru fiecare dintre cele două complete.

(2) În scopul stabilirii celor două complete de 5 judecători în alte materii decât cea penală, președintele sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție desemnează, în condițiile prevăzute la alineatul (1), judecătorii din componența acestor complete.

(3) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție stabilește anual reprezentativitatea secțiilor în compunerea completelor prevăzute la alineatul (2) și aprobă compunerea completelor de 5 judecători.

(4) La tragerea la sorți din anul următor nu vor participa judecătorii anterior desemnați, până la asigurarea desemnării tuturor judecătorilor.

(5) În condițiile prevăzute la alineatele (1)-(4), se stabilesc câte 4 judecători supleanți pentru fiecare complet.” [OR. 15]

B. Articolele 28 și 29 în forma modificată și completată prin Hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 28 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 30 ianuarie 2014:

„Capitolul 4

Completurile de 5 judecători ale Înaltei Curți de Casație și Justiție

Articolul 28 - (1) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează complete de 5 judecători, cu competența de judecată prevăzută de lege.

(2) La începutul fiecărui an, în materie penală se stabilesc complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale, iar în alte materii decât cea penală se stabilesc două complete de 5 judecători formate din

judecători din cadrul Secției I civile, Secției a II-a civile și Secției de contencios administrativ și fiscal.

(3) Numărul completelor de 5 judecători în materie penală se aprobă anual de Colegiul de conducere, la propunerea președintelui Secției penale.

(4) Completurile de 5 judecători sunt prezidate, după caz, de președintele, vicepreședinții, președintele Secției penale sau decanul de vârstă.

Articolul 29

(1) În scopul stabilirii completelor de 5 judecători în materie penală, președintele sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție desemnează anual, prin tragere la sorți, în ședință publică, câte 4 sau, după caz, câte 5 judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru fiecare complet.

(2) În scopul stabilirii celor două complete de 5 judecători în alte materii decât cea penală, președintele sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție desemnează, în condițiile prevăzute la alineatul (1), judecătorii din componența acestor complete.

(3) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție stabilește anual reprezentativitatea secțiilor în compunerea completelor prevăzute la alineatul (2) și aprobă compunerea completelor de 5 judecători, în cazul completelor de 5 judecători în materie penală, la propunerea președintelui Secției penale.

(4) La tragerea la sorți pentru anul următor nu vor participa judecătorii desemnați în anul anterior.

(5) În condițiile prevăzute la alineatele (1)-(3), se stabilesc câte 4 sau, după caz, câte 5 judecători supleanți pentru fiecare complet.”

- 43 *Decizia Curții Constituționale a României nr. 685 din 7 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1021 din 29 noiembrie 2018, reprodusă în extenso în **Anexa 1**, care face parte integrantă din prezenta cerere:*

„1. Admite sesizarea formulată de prim-ministrul Guvernului României și constată existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlament, pe de o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, generat de hotărârile Colegiului de conducere a Înaltei Curți de Casație și Justiție, începând cu Hotărârea nr. 3/2014, potrivit căroră au fost desemnați prin tragere la sorți doar 4 din cei 5 membri ai Completurilor de 5 judecători, contrar celor prevăzute de articolul 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 255/2013.

2. Înalta Curte de Casație și Justiție urmează a proceda de îndată la desemnarea prin tragere la sorți a tuturor membrilor Completurilor de 5 judecători, cu

respectarea articolului 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 207/2018. [OR. 16]

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Senatului, președintelui Camerei Deputaților, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 7 noiembrie 2018.”

VII. Motivele care au determinat instanța să formuleze cererea de decizie preliminară

- 44 Sub aspectul admisibilității întrebării, Înalta Curte apreciază că sunt întrunite condițiile impuse de articolul 267 din TFUE pentru formularea unei întrebări preliminare.
- 45 Textele supuse interpretării sunt prevederi din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), respectiv din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta), cu relevanță în litigiul pendinte.
- 46 În ceea ce privește articolul 2 TUE, este necesar a se lămuri dacă statul de drept, în sensul Tratatului, este compatibil cu o intervenție asupra justiției de natura celei realizate de Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 685 din 7 noiembrie 2018.
- 47 Chiar dacă decizia în discuție nu a vizat, în mod direct, completurile de 5 judecatori din materie non penală, ea a avut un impact direct în prezentul litigiu, prin modificarea componenței completului de judecată inițial investit.
- 48 De asemenea, decizia a avut și un impact indirect, întrucât, în executarea ei, Consiliul Superior al Magistraturii a emis o serie de acte administrative prin care a impus Înaltei Curți o interpretare diferită a prevederilor legale referitoare la caracterul anual al completului de judecată de 5 judecatori și la principiul continuității. În raport cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți, anterioară deciziei Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018 și intervenției Consiliului Superior al Magistraturii, la începutul fiecărui an se proceda la modificarea componenței completurilor de judecată de 5 judecatori, în cazul acelor dosare în care completul, în compunerea inițială, nu a dispus măsuri care, din perspectiva principiului continuității și al nemijlocirii administrării probelor, să impună menținerea componenței inițiale. Or, prin Hotărârea nr. 1535 din 19 decembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru judecatori s-a stabilit că dosarele repartizate completurilor de 5 judecatori în compunerea din anul 2018 rămân să fie judecate de complet în respectiva compunere și după data de 01.01.2019, chiar dacă, până la acea dată, nu au fost realizate acte de procedură în respectivele dosare.

- 49 Recurenta CY a invocat, în prezentul dosar, excepția nelegalei compunerii a completului de judecată, contestând compatibilitatea intervenției Curții Constituționale și, mai departe, a Consiliului Superior al Magistraturii, cu prevederile articolului 2 din TUE, astfel încât o explicitare a noțiunilor cu care operează acest articol din tratat este necesară Înaltei Curți pentru soluționarea excepției și stabilirea componenței completului de judecată.
- 50 În ceea ce privește interpretarea articolului 19 alineatul (1) din TUE și a articolului 47 din Cartă, acestea trebuie privite în strânsă legătură cu articolul 2 din TUE, independența sistemului judiciar, în ansamblul său, fiind o componentă a statului de drept.
- 51 Mai trebuie menționat faptul că litigiul de față se referă la o procedură disciplinară care a condus la eliberarea din funcție a judecătorului cercetat, fapt care are un impact asupra întregii activități a respectivului judecător a cărui competență generală implică aplicarea dreptului Uniunii Europene.
- 52 Pe fondul întrebării, pentru o cât mai bună înțelegere a problematicii, credem că este necesară o prezentare sintetică a succesiunii în timp a prevederilor legale și a actelor relevante referitoare la completurile de 5 judecători. **[OR. 17]**
- 53 Completurile de 5 judecători au fost introduse pentru prima dată în legislația națională prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor. Prin articolul III din acest act normativ au fost modificate prevederile articolelor 32 și 33 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Completurile de 5 judecători în materie penală și în materie non penală au fost organizate distinct de secțiile Înaltei Curți, având rol de instanță de control judiciar în cadrul instanței supreme. Desemnarea membrilor completului se făcea de către președintele instanței la începutul fiecărui an, iar conducerea era asigurată de președintele instanței, de vicepreședinte sau de un președinte de secție.
- 54 În interpretarea și executarea acestui text de lege, a fost adoptată de către Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție Hotărârea nr. 24 din 25 noiembrie 2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a impus regula potrivit căreia desemnarea celorlalți patru membri din completul de 5 judecători, cu excepția președintelui, să nu se facă în mod discreționar, ci aleatoriu, prin tragere la sorți.
- 55 Ulterior, această regulă a tragerii la sorți a fost adoptată și la nivel legal. Astfel, prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale au fost modificate prevederile articolului 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, reglementându-se tragerea la sorți a membrilor completurilor de 5 judecători.

- 56 Opțiunea de adoptare a acestor modificări ale legii de organizare judiciară, prin intermediul unei norme de procedură penală, și maniera în care a fost redactat textul au născut dificultăți de interpretare.
- 57 Alineatul (5) al articolului 32 din Legea nr. 304/2004 a fost redactat după cum urmează: *Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, atunci când acesta face parte din complet, potrivit alineatului (4), de președintele Secției penale sau de decanul de vârstă, după caz.*
- 58 Era evidentă discrepanța dintre reglementarea poziției președintelui și vicepreședintelui Înaltei Curți, cu privire la care se prevedea că vor conduce completul de 5 judecători doar atunci când fac parte din complet, potrivit alineatului (4), și președintele secției penale și decanul de vârstă, cu privire la care se preciza că prezidează completul, fără vreo trimitere la alineatul (4) din articol.
- 59 De asemenea, prin această lege nu a fost modificat articolul 33 din Legea nr. 304/2004, care prevedea că „(1) *Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele prezidează Secțiile Unite, Completul de 5 judecători, iar în cadrul secțiilor orice complet, când participă la judecată*”, acesta rămânând în forma introdusă prin Legea nr. 202/2010.
- 60 În interpretarea și executarea acestor prevederi legale, Colegiul de Conducere al Înaltei Curți a adoptat Hotărârea nr. 3 din 28 ianuarie 2014 pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a stabilit că *Completurile de 5 judecători sunt prezidate, după caz, de președintele, vicepreședinții, președintele Secției penale sau decanul de vârstă*, tragerea la sorți, în cazul acestor completuri, privind doar pe ceilalți patru membri.
- 61 Prin Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost modificat, din nou, textul articolului 32 din lege. A fost menținută regula potrivit căreia, *la începutul fiecărui an*, Colegiul de conducere aprobă numărul și compunerea completurilor de 5 judecători fiind, totodată, înlăturate **[OR. 18]** impreciziile din textul anterior, statuându-se, în mod clar, faptul că tragerea la sorți trebuie să privească toți membrii completului de 5 judecători.
- 62 La data de 04.09.2018, la finalul vacanței judecătorești, colegiul de conducere al Înaltei Curți s-a întrunit pentru a analiza efectele noii legi în ceea ce privește completurile de 5 judecători, ocazie cu care a fost adoptată Hotărârea nr. 89/2018, prin care s-a stabilit că, *„Analizând dispozițiile articolului 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, modificată și completată prin Legea nr. 207/2018, cu referire la activitatea Completelor de 5 judecători, cu majoritate, constată că dispozițiile noii legi sunt norme de organizare ce vizează formațiuni de judecată cu reglementare specifică, constituite «la începutul fiecărui an» și, în absența unei norme tranzitorii, devin aplicabile începând cu data de 1 ianuarie*

2019. *Cu opinia separată a doamnei judecător ZC, în sensul că dispozițiile legii noi sunt norme de organizare ce vizează compunerea completelor și, în absența unei norme tranzitorii, sunt de imediată aplicare*”.

- 63 Cu Adresa nr. 5/5.470/2.10.2018, prim-ministrul Guvernului României a sesizat Curtea Constituțională cu cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională între Parlamentul României, pe de o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, determinat de refuzul explicit al acestei din urmă autorități publice de a aplica o lege adoptată de Parlament și substituirea în acest mod, implicit, autorității legiuitoare.
- 64 Prin Decizia nr. 685 din 7 noiembrie 2018, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis sesizarea, a constatat existența unui conflict de natură constituțională între Parlament, pe de o parte, și Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de altă parte, generat de hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, începând cu Hotărârea nr. 3/2014, potrivit cărora au fost desemnați prin tragere la sorți doar 4 din cei 5 membri ai Completurilor de 5 judecători, contrar celor prevăzute de articolul 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 255/2013. A obligat Înalta Curte să procedeze de îndată la desemnarea prin tragere la sorți a tuturor membrilor Completurilor de 5 judecători, cu respectarea articolului 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 207/2018.
- 65 Totodată, prin motivarea deciziei, Curtea Constituțională a hotărât că, *„dată fiind conduita sancționabilă sub aspect constituțional a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Colegiul de conducere, care nu este de natură să ofere garanții cu privire la restabilirea corectă a cadrului legal de funcționare a Completurilor de 5 judecători, revine Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru judecători, în baza prerogativelor sale constituționale și legale [articolul 133 alineatul (1) și articolul 134 alineatul (4) din Constituție, precum și articolul 1 alineatul (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii], obligația de a identifica soluțiile la nivel de principiu cu privire la legala compunere a completurilor de judecată și de a asigura punerea lor în aplicare*”.
- 66 În urma acestei decizii a instanței de contencios constituțional, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârile nr. 1367 din 5 decembrie 2018 și nr. 1535 din 19 decembrie 2018.
- 67 Ca urmare a acestor intervenții, Înalta Curte a procedat la tragerea la sorți a unor noi completuri de judecată pentru anul 2018, iar activitatea acestora a continuat și în anul 2019, chiar dacă, în dosarele repartizate, nu a fost dispusă nicio măsură până la finalul anului 2018, fiind abandonată jurisprudența instanței supreme de până la acel moment, potrivit căreia, în cazul în care completul de judecată, în compunerea stabilită pentru un an, nu a dispus nicio măsură într-un anumit dosar până la finalul anului, **[OR. 19]** compunerea completului de judecată se modifică, dosarul fiind preluat de judecătorii trași la sorți pentru noul an calendaristic.

- 68 Câteva probleme se ridică, în speță, în legătură cu compatibilitatea intervenției Curții Constituționale cu articolele 2 și 19 din TUE și articolul 47 din Cartă.
- 69 O primă problemă este legată de statutul Curții Constituționale și poziția sa în arhitectura autorităților statului.
- 70 Potrivit Constituției României, Curtea Constituțională nu este o instanță de judecată, nefăcând parte, de altfel, din autoritatea judecătorească. Instanțele de judecată sunt reglementate în Constituția României la titlul III, *Autoritățile Publice*, capitolul VI, *Autoritatea judecătorească*, secțiunea 1, *Instanțele judecătorești*, în timp ce Curtea Constituțională beneficiază de o reglementare în cadrul unui titlu distinct, respectiv titlul V, *Curtea Constituțională*.
- 71 În numirea membrilor Curții Constituționale, factorul politic joacă un rol important, articolul 142 alineatul (3) din Constituția României stabilind că, din cei 9 membri ai Curții Constituționale, „*Trei judecători sunt numiți de Camera Deputaților, trei de Senat și trei de Președintele României*”.
- 72 Este adevărat că și în cadrul instanțelor de judecată judecătorii sunt numiți de Președintele României, dar legislația infraconstituțională a reglementat proceduri de accedere la această funcție, care presupun o serie de concursuri sau examene, incluzând și parcurgerea cursurilor Institutului Național al Magistraturii, astfel încât rolul Președintelui, în numirea judecătorilor instanțelor de judecată, a devenit unul mai degrabă formal, în timp ce, în numirea judecătorilor Curții Constituționale, marja de apreciere a autorităților publice implicate a rămas extrem de largă.
- 73 Trebuie observat, de altfel, că, în cadrul organului care a avut de tranșat problema existenței unui conflict constituțional între puterea judecătorească și puterea legislativă, 6 dintre membri au fost numiți de puterea legislativă, în timp ce puterea judecătorească nu a avut nicio contribuție la constituirea autorității care a soluționat conflictul.
- 74 O a doua problemă pe care o ridică procedura constatării unui conflict juridic de natură constituțională cu puterea legislativă se referă la persoanele care pot declanșa această procedură.
- 75 Potrivit articolului 146 litera d) din Constituția României, procedura se declanșează doar la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două camere, a prim-ministrului sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.
- 76 Dată fiind distincția extrem de fragilă dintre nelegalitatea unui act și conflictul de natură constituțională cu puterea legislativă, așa cum se va arăta mai jos, există premisele creării, pentru o categorie limitată de subiecți de drept, a unui contencios administrativ sau a unor căi de atac paralele cu cele organizate în cadrul instanțelor de judecată.

- 77 Se poate susține că, în speță, este vorba despre autorități publice care urmăresc un interes public, însă, pe de altă parte, se observă că, exceptând președintele Consiliului Superior al Magistraturii, ceilalți titulari ai sesizării sunt organe de natură politică. Coroborând acest aspect cu implicarea politicului în desemnarea membrilor Curții Constituționale, se creează premisele exploatării acestei breșe de intervenție asupra justiției, în scopuri politice sau în interesul unor persoane influente din punct de vedere politic.
- 78 În acest context, instanța de trimitere lasă la aprecierea Curții de Justiție a Uniunii Europene relevanța faptului că demersul prim-ministrului, finalizat cu Decizia Curții Constituționale nr. 685/2018, a intervenit într-un moment în care președintele Camerei Deputaților, care avea și calitatea de președinte al partidului de guvernământ, [OR. 20] figura ca inculpat într-un dosar penal aflat pe rolul unui complet de 5 judecători, constituit în materie penală.
- 79 O a treia problemă se referă la distincția dintre „nelegalitatea” unui act/demers și „conflictul de natură constituțională” dintre puterea judecătorească și puterea legislativă.
- 80 Nici Constituția României, nici legislația nu oferă o definiție a noțiunii de *conflict juridic de natură constituțională*. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, conflictul juridic de natură constituțională presupune acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate ori mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței ori în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor (paragraful 120 din Decizia Curții Constituționale nr. 685/2018). În același paragraf, Curtea Constituțională subliniază că conflictele juridice de natură constituțională nu se limitează numai la conflictele de competență, pozitive sau negative, care ar putea crea blocaje instituționale, ci vizează orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct din textul Constituției.
- 81 Problema care se pune este aceea a modului în care se aplică aceste considerații de ordin general conflictului juridic de natură constituțională cu puterea legiuitoare. În activitatea lor judiciară sau administrativă, instanțele de judecată sunt chemate în permanență să interpreteze și să aplice acte normative adoptate de legiuitor. Or, lipsa de congruență dintre interpretarea dată de instanțe și voința legiuitorului formează conținutul noțiunii de *nelegalitate*. O hotărâre judecătorească contrară legii este o hotărâre nelegală, iar un act administrativ contrar legii este un act nelegal, nu expresia unui *conflict juridic de natură constituțională cu puterea legiuitoare*. Remediile, în aceste cazuri, sunt fie promovarea căilor de atac, fie intentarea unei acțiuni în contencios administrativ, după caz.
- 82 Instanța constituțională reproșează Înaltei Curți că, atât cu ocazia adoptării Hotărârii nr. 3/2014, cât și cu ocazia adoptării Hotărârii nr. 89/2018, Colegiul de conducere și-a arogat atribuții de interpretare care țineau de activitatea jurisdicțională, atribuții aparținând completurilor de judecată, precum și că

interpretarea dată de Colegiul de conducere dispozițiilor legale contravenea voinței legiuitorului. În opinia Curții Constituționale, această modalitate de acțiune ar releva un abuz din partea instanței supreme. Se arată, în motivare, că *„Arogarea unor competențe jurisdicționale de către un organ administrativ și opunerea față de actul Parlamentului se convertesc într-o conduită și o poziționare sistematică a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe coordonate contrare principiului separației puterilor în stat. Continuitatea și forța cu care s-a impus în sistemul juridic această autoritate interpretativă indică geneza și consolidarea unei paradigme juridice, în care interpretarea normei juridice subordonează însăși conținutul normativ al acesteia” (paragraful 131 din Decizia Curții Constituționale nr. 685/2018).*

- 83 Este, pe de o parte, greu de înțeles aprecierea potrivit căreia Colegiul de conducere și-ar fi arogat atribuții de interpretare care aparțineau completurilor de judecată. Este de domeniul evidenței faptul că, în condițiile în care Colegiul de conducere avea, prin lege, atribuții în constituirea completurilor de 5 judecători, acest lucru nu se putea realiza decât în baza unei interpretări a respectivelor prevederi legale. Nu era posibil ca interpretarea articolului 32 din Legea nr. 304/2004 să fie lăsată la latitudinea completurilor de judecată, întrucât, în ordine cronologică, era necesar ca mai întâi să se procedeze la constituirea acestor completuri, sarcină care revenea Colegiului de conducere. **[OR. 21]**
- 84 Situația este aceeași și în ceea ce privește Hotărârea nr. 89/2018. Se observă că, la data de 04.09.2018, Colegiul de conducere s-a întrunit pentru a decide dacă Legea nr. 207/2018, prin care a fost modificat articolul 32 din Legea nr. 304/2004, îl obligă să procedeze de îndată la tragerea la sorți a unor noi completuri de judecată pentru anul 2018 sau o astfel de tragere la sorți urmează să se realizeze la începutul anului următor. O astfel de decizie nu putea fi luată decât în urma unui demers interpretativ al legii noi. Chiar și în cazul în care ar fi decis să procedeze la o tragere la sorți a unor noi completuri de îndată, această decizie ar fi fost luată tot în urma unei interpretări a aceluiași text de lege (chiar dacă interpretarea ar fi fost, în acest caz, una diferită).
- 85 Cu alte cuvinte, Colegiul de conducere nu avea, în mod obiectiv, opțiunea între a interpreta sau nu prevederile articolului 32 din Legea nr. 304/2004, în diversele forme pe care le-a avut de-a lungul timpului, ci a avut doar opțiunea între diferite interpretări ale acestui text de lege.
- 86 Cât privește interpretarea pentru care a optat, în ceea ce privește Hotărârea nr. 3/2014, nu se poate nega imprecizia alineatului (5) din articolul 32, în forma reglementată prin Legea nr. 255/2013, a cărui interpretare *ad literam* nu era sustenabilă, întrucât ar fi creat un regim diferențiat între situația președintelui și vicepreședintelui instanței, pe de o parte, și situația președintelui secției penale și a decanului de vârstă, pe de altă parte. Faptul că, în condițiile în care norma era neclară și impunea o armonizare a unor prevederi contradictorii, instanța supremă, prin Colegiul de conducere, a optat pentru o interpretare conservatoare, care

privilegia sensul legii mai apropiat de soluția legislativă preexistentă, nu poate avea semnificația unui act deliberat de negare a voinței legiuitorului.

- 87 De altfel, Curtea Constituțională nu a făcut altceva decât să opună interpretării date de instanța supremă propria opțiune de armonizare a prevederilor neclare din cuprinsul legii, arătând că *„articolul 32 alineatul (5) din lege a stabilit că președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție prezidează completul doar dacă au fost desemnați prin tragere la sorți ca membri ai acestuia, aceeași regulă aplicându-se, evident, și în privința președintelui secției penale” (paragraful 147 din Decizie)*. Se observă că instanța constituțională a extins și la președintele secției penale precizarea pe care legiuitorul o făcea doar cu privire la președintele și vicepreședintele instanței.
- 88 În ceea ce privește Hotărârea nr. 89/2018, se observă că, potrivit Legii nr. 207/2018, Colegiul de conducere avea obligația să stabilească numărul și componența completurilor de 5 judecători „la începutul fiecărui an”. Curtea Constituțională încearcă, în urma unui demers interpretativ propriu, să facă distincția între alineatul (1) al articolului 32 din Legea nr. 304/2004, în forma în vigoare după adoptarea Legii nr. 207/2018, pe care îl califică ca fiind normă de organizare judiciară, și alineatul (4) al aceluiași articol, pe care îl califică ca fiind normă de procedură de imediată aplicare, care nu se subsumează, în mod exclusiv, alineatului (1) (paragraful 154 din Decizie). Or, nu numai că nu este de domeniul evidenței interpretarea pe care o propune Curtea Constituțională, dar, mai degrabă credem că este de domeniul evidenței că alineatele (1) și (4) sunt interdependente, punerea în executare a alineatului (4) implicând, în mod necesar, un act de stabilire a unor noi completuri de judecată, adică punerea în executare a alineatului (1).
- 89 Nu este cazul să analizăm, în acest cadru, care interpretare era mai justificată și corespundea, în mai mare măsură, voinței legiuitorului. Ceea ce trebuie subliniat însă este lipsa oricărui element care să conducă la ideea unei „atitudini de forță” a instanței supreme, de „opozitie sistematică” față de voința legiuitorului. În condițiile în care, după adoptarea Hotărârii nr. 3/2014 de către Colegiul de conducere al Înaltei [OR. 22] Curți, legiuitorul nu a intervenit timp de 4 ani pentru clarificarea voinței sale și înlăturarea impreciziilor din lege, era firesc ca, în acest interval de timp, instanța supremă să acționeze consecvent, în raport cu interpretarea dată inițial, consecvența neputând fi confundată cu o atitudine *sistematică* de negare a voinței legiuitorului. Nu ne-am aflat în situația în care legiuitorul să intervină în mai multe rânduri pentru impunerea unei anumite soluții legislative, iar Înalta Curte să refuze, în mod sistematic, să se conformeze soluției respective. Cât privește Hotărârea nr. 89/2018, se observă că nu s-a pus problema ca instanța supremă să fi rămas fidelă interpretării date prin Hotărârea nr. 3/2014, ci problema de interpretare a fost una cu totul diferită și dubiile instanței cu privire la momentul la care trebuie să procedeze la o nouă tragere la sorți a completurilor de judecată au fost pe deplin justificate în raport cu modalitatea de redactare a legii.

- 90 Acest lucru trebuie subliniat, întrucât Curtea Constituțională și-a fundamentat distincția dintre nelegalitate și conflictul de natură constituțională cu puterea legiuitoare pe ideea că a existat o înfrângere deliberată, sistematică a voinței legiuitorului. Curtea Constituțională vorbește despre „o poziționare sistematică a Înaltei Curți pe coordonate contrare principiului separației puterilor în stat”.
- 91 Se pune, desigur, problema dacă instanța europeană poate să cenzureze analiza pe care Curtea Constituțională a României a făcut-o sau este ținută de constatările și aprecierile organului național.
- 92 În opinia Înaltei Curți, în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de articolul 267 din TFUE, Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu se află nici în situația de a cenzura analiza făcută de Curtea Constituțională, dar nici în situația de a se raporta, în mod absolut, la aceste constatări. Ceea ce se solicită instanței europene este, în primul rând, o interpretare a noțiunii de „*stat de drept*”, cu care operează articolul 2 din TUE, cu raportare la articolul 19 din TUE și la articolul 47 din Cartă, prin care să se stabilească dacă, într-o situație ca cea din speță, activitatea instanței supreme dintr-un stat membru poate fi controlată și sancționată prin intervenția unui organ de natura Curții Constituționale a României. Apreciem că, pentru îndeplinirea acestui demers, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este liberă să facă propriile aprecieri privind situațiile juridice relevante, în măsura în care acest lucru este necesar pentru explicitarea interpretării pe care înțelege să o dea articolelor supuse analizei.
- 93 Un ultim aspect care mai trebuie menționat se referă la măsura dispusă de Curtea Constituțională prin considerentele Deciziei nr. 685/2018, de transferare a unor competențe care, din punct de vedere legal, aparțineau Înaltei Curți de Casație și Justiție, de la instanța de judecată la Consiliul Superior al Magistraturii. Astfel, în paragraful 196 din Decizie, Curtea Constituțională a reținut că, *„dată fiind conduita sancționabilă sub aspect constituțional a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Colegiul de conducere, care nu este de natură să ofere garanții cu privire la restabilirea corectă a cadrului legal de funcționare a Completurilor de 5 judecători, revine Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru judecători, în baza prerogativelor sale constituționale și legale [articolul 133 alineatul (1) și articolul 134 alineatul (4) din Constituție, precum și articolul 1 alineatul (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii], obligația de a identifica soluțiile la nivel de principiu cu privire la legala compunere a completurilor de judecată și de a asigura punerea lor în aplicare”*.
- 94 În concluzie, importanța Curții Constituționale în realizarea statului de drept și respectul de care trebuie să se bucure deciziile acestei instituții sunt dincolo de orice îndoială. Pe de altă parte însă, în condițiile în care, potrivit legii naționale, Curtea Constituțională nu este cuprinsă în sistemul instanțelor de judecată și nu are atribuții de [OR. 23] judecată, o intervenție arbitrară, prin care să se verifice legalitatea activității Înaltei Curți de Casație și Justiție, verificare care să se substituie unor proceduri judiciare legale (acțiuni în contencios administrativ, excepții procesuale ridicate în cadrul acțiunilor judiciare etc.) poate avea un

impact negativ nu doar cu privire la independența justiției, ci chiar cu privire la fundamentele statului de drept, în funcție de sensul pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene îl atribuie acestei noțiuni cu care operează articolul 2 din TUE.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII,

DISPUNE:

Admite, în parte, cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În temeiul dispozițiilor articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare cu privire la următoarea întrebare:

„Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 19 alineatul (1) din același tratat și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun intervenției unei curți constituționale (organ care nu este, potrivit dreptului intern, instanță de judecată) cu privire la modalitatea în care instanța supremă a interpretat și aplicat legislația infraconstituțională în activitatea de constituire a completurilor de judecată?”

[OMISSIS]